

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 34 nummer 1, februari 2022

WAT DE MOLEN MAALT, HANGT AF VAN DE MOLENAAR

Binnenkort gaan we de veertigdagentijd in, de periode die begint op Aswoensdag en die voorbereidt op Pasen. Het is een periode van bezinning en inkeer. Elk jaar willen we dat weer opnieuw beleven en nastreven. In de vroege kerk was het gebruikelijk om te vasten als voorbereiding op Pasen. Eerst gebeurde dat de laatste drie dagen voor Pasen, later werd het uitgebreid tot de Goede Week, en nog weer later tot veertig dagen voor Pasen. Daarbij werd o.a. strikt vastgesteld wat je wel en niet mocht eten. Het woord vasten heeft dus verwantschap met 'vasthouden', het in acht nemen van strikte regels en voorschriften. Vanaf de jaren zestig van de vorige eeuw werd het vasten steeds meer aan ieders persoonlijke invulling overgelaten.

De veertigdagentijd is een reis naar binnen, een periode waarin we anders willen leven dan we gewend zijn te doen. We doen dat naar het voorbeeld van Jezus, die zich veertig dagen in de woestijn terugtrok, onthecht leefde, verleid werd door verlangens maar deze weerstond. Op deze manier kon hij zich voorbereiden op zijn roeping om de wereld in te gaan. Het is ook de herinnering aan de profeet Elia die veertig dagen door de woestijn trok, op de vlucht geslagen, overvallen door angst en wanhoop, maar die in de stilte van de woestijn de hoop en kracht vond om door te gaan.

De vastentijd is een periode waarin we ons bewust proberen te zijn van onze afleidingen. Het is een tijd waarin we de stemmen die altijd maar weer om aandacht vra-

gen, meer tot zwijgen brengen. Het is een tijd waarin we ons willen ontdoen van een telkens terugkerend verlangen, automatisme of verslaving. Loslaten, zodat 'de oude mens' wat kan vermageren en 'de nieuwe mens' wat meer gevoed kan worden. We kunnen op verschillende manieren die nieuwe mens voeden, streng of mild, al naargelang het bij je past: bepaald voedsel of drank niet tot je nemen, bepaalde vanzelfsprekendheden in je levenswijze stilleggen of juist veranderen, een vast patroon doorbreken, iets van je eigen tijd of behoeften opgeven voor de ander of een goed doel. Te midden van alle overdaad en hectiek in onze samenleving begint men het belang van soberheid en inkeer steeds meer in te zien.

De vastentijd als voorbereiding op Pasen, sommigen zullen het als plicht zien. Als iets wat je nu eenmaal móet doen in deze periode van het jaar. Maar een plicht schakelt uit, een plicht maakt gesloten. Vasten is ook nooit een doel op zich. Dan wordt het een prestatie waarop je je kunt laten voorstaan. Het is een middel om jezelf te leren kennen, om je verhouding met anderen te ervaren, om te weten waaraan je verslingerd of verslaafd bent, om je lichaam en geest te reinigen. Dan wordt het een oefening van binnenuit die open maakt.

Lees verder op pagina 3

Colofon

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom
Website: Mieke Dahlhaus,
redactie@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 16 maart 2022
Verschijningsdatum: za. 26 maart 2022
Oplage: 475 exemplaren
Print: Janssen Repro, Nijmegen
Verspreiding Antonius Onderweg: Monique
Leclerq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen
024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl
www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
t.n.v. RK Parochie H. Stefanus
Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

Clara ter Berg (coördinator): 06 49392730
Parochieadministratie / Secretariaat
Frans Blom, Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

Van de redactie

“Verlos ons ervan een museumkerk te worden, mooi maar zwijgzaam, met veel verleden en weinig toekomst.” Deze woorden sprak paus Franciscus begin oktober 2021 bij de openingsviering van het voorbereidingstraject op de bisschoppensynode, die hij voor 2023 heeft afgekondigd. Jan Zuiker schreef naar aanleiding van het initiatief van de paus drie artikelen. In januari 2022 startte het locatieteam een proces met gespreksleider Brent Seinen over wat we als Antonius van Paduagemeenschap willen zijn in de toekomst. In Trouw verscheen onlangs een serie artikelen over (de toekomst van) het ‘Katholicisme in Nederland’. En, last but not least, in de zeer nabije toekomst, namelijk 20 februari a.s. zal de opening van de Dag-/Pelgrimskapel plaatsvinden.

Zo is deze eerste Antonius Onderweg een nummer met niet alleen de komende vastentijd als thema en de terugblik op de Kersttijd 2021, maar ook met artikelen rond het thema ‘De toekomst van onze kerk’.

- 1 **OPENINGSTEKST, CECILE KUIJPERS**
- 3 **VANUIT HET LOCATIETEAM, FRANS BLOM**
- 4 **DANK AAN EN VAN DE AFGHANEN, ROB VAN WOERKOM**
- 4 **ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS**
- 5 **COLUMN, MARIEKE VAN DE VEN**
- 5 **ACTIE KERKBALANS, MARTIEN PETERS**
- 6 **KUNST IN DE KERK, BEPPIE PETERS**
- 7 **KATHOLIEKEN WILLEN VERANDERING, BEPPIE PETERS**
- 8/9 **TERUGBLIK 2021 IN FOTO'S**
- 10 **WEGEN MET ZEGEN, EEN PELGRIMSTOCHT IN DE BETUWE**
- 12 **VANUIT DE WERK GROEP DIACONIE, ACTIE DE-PUNTEN**
- 12 **WAARHEEN MET DE KERK, JAN ZUIKER**
- 14 **BUITEN DE BOOT, THEO VAN DRIEL**
- 14 **VANUIT DE WERGROEP DIACONIE, ACTIE KNUFFELS**
- 15 **KERSTACTIE 2021, VASTENACTIE 2022**
- 15 **HOOP: MAALTIJDEN EN GESPREK IN DE VASTENTIJD**
- 16 **ANTONIUS IN BEELD**

Het is de moeite waard om dat beeld eens vast te houden in de veertigdagentijd. We kunnen bijvoorbeeld alert zijn op hoe hard onze molen draait. Maar we kunnen ook proberen te onderscheiden wat wij, allen molenaars, de molen laten malen. Stilstaan bij de vraag wat geen maling nodig heeft, en wat juist wel bewerking en versterking verdient. Dat kan leiden tot een betere omgang met jezelf, een betere omgang met medemensen, een betere omgang met het milieu, en daardoor een betere omgang met God. Een mooi beeld om eens vast te houden in deze veertigdagentijd.

Cecile Kuijpers

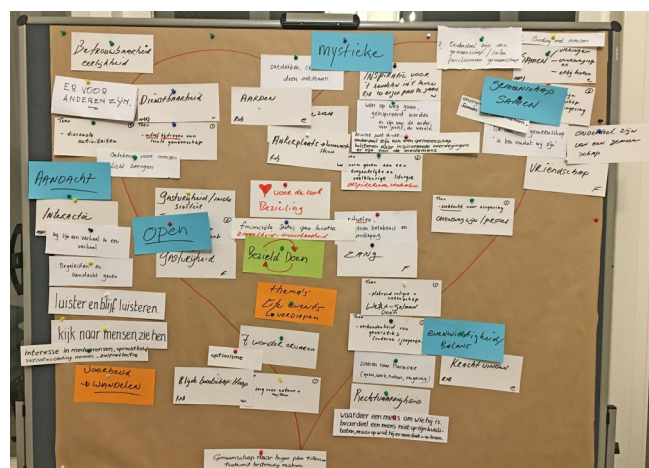
VANUIT HET LOCATIETEAM

In het Kerstnummer van *Antonius Onderweg* werd verslag gedaan van allerlei plannen en ontwikkelingen binnen onze Paduagemeenschap. Sommige plannen werden achterhaald door de nieuwe coronamaatregelen vlak voor

*“Wie vastzit in het verleden
vindt nooit de echte vrede.”
Jan van het Kruis*

Kerstmis. Op het allerlaatste moment moesten allerlei activiteiten worden aangepast of kwamen te vervallen. Een grote tegenvaller voor iedereen die druk bezig was met de voorbereidingen. Zo kon de nachtmis niet in de gebruikelijke vorm doorgaan maar moest online worden verzorgd en ook de kinderdienst en de Christmas Carols kwamen te vervallen. Gelukkig was het nog mogelijk om in ieder geval één dag van de Kerst-Inn te laten

Wat alle andere plannen en ontwikkelingen betreft, u hebt misschien al gezien dat er flinke vorderingen zijn gemaakt met de pelgrimskapel. Er is een glazen wand geplaatst en er wordt druk gewerkt aan de inrichting. De pelgrimskapel wordt ook van buiten toegankelijk via de kleine deur rechts van de hoofdingang en de bedoeling is dat de kapel dagelijks open is, niet alleen voor pelgrims, maar ook voor iedereen die behoefte heeft aan een moment van bezinning. Zondagmiddag 20 Februari 2022 is de kapel in kleine kring geopend door Pastoor Eduard Kimman en later in het jaar op zondag

15 Mei 2022 volgt de officiële, voor iedereen toegankelijke, opening en verschijnt een routeboekje met een beschrijving van de route. Ook op deze manier proberen we van onze kerk een plek te maken die waard is om behouden te blijven.

Het locatieteam en het kernteam (zoals u weet een vertegenwoordiging van de verschillende werkgroepen in onze gemeenschap) zijn de afgelopen tijd een aantal keren bij elkaar geweest onder leiding van een deskundige gespreksleider om na te denken over de toekomst van onze gemeenschap. Hoe zien we de toekomst, waar zit onze kracht, waar is behoefte aan, hoe kunnen we ook mensen buiten onze traditionele kring bereiken, dat zijn de vragen waar we over nadenken. In een later stadium gaan we zeker ook in gesprek met iedereen die zich betrokken voelt bij onze kerk.

Een ander onderwerp waar het locatiebestuur (en in het bijzonder onze penningmeester Martien Peters) zich voortdurend mee bezig houdt is de toekomst van de pastorie. Om onze gemeenschap financieel in stand te houden moet de pastorie geen lastenpost zijn maar een inkomstenbron. Er is nu een plan in vergevorderd stadium waarin, na een aanpassing van het gebouw, een gedeelte wordt verhuurd als wooneenheden, een ander gedeelte van de begane grond zal worden gebruikt voor maatschappelijke doeleinden maar ook beschikbaar blijven voor onze eigen activiteiten. Het plan doorloopt nu alle bureaucratische stadia van vergunningen maar we hebben goede hoop dat er binnenkort eindelijk licht aan het einde van de tunnel is.

Namens het locatieteam,

Frans Blom

DANK VAN EN AAN DE AFGHANEN

Toen in augustus 2021 weer veel Afghaanse vluchtelingen in kamp Heumensoord opgevangen werden konden we al spoedig een aantal van hen ontmoeten bij Buurt aan Tafel. Daar hoorden wij hun verhalen. In de loop van september werden bijeenkomsten gehouden met 4 organisaties: Huis van Compassie, Goshamadeed (= Welkom, een kleine Afghaanse organisatie in Nijmegen), M7 Collectief (gericht op vragen over scholing, diploma-waardering en werk), Bindkracht 10 (een sociale organisatie vanuit de gemeente) en Dar al Yasmin (gericht op culturele verbindingen, participatie door nieuwkomers en verbetering van de maatschappelijke positie van nieuwkomers/migranten. Zie ook: www.dar-al-yasmin.nl). De laatste organisatie wordt geleid door Başima Dawalibi en Corné van Iersel.

Corné vroeg Bart van Bergen en ondergetekende of wij ook weer taallessen voor de vluchtelingen op ons wilden nemen. Er werd daarbij vooral gefocust op conversatie, het gebruik van het Nederlands in het dagelijks leven. Dus niet direct op schrijven en lezen. Ze gaan immers later nog inburgeringscursussen volgen. In de

gesprekken met hen konden we horen over hun leven in Afghanistan, over hun vlucht, over de situatie waarin ze nu verkeren. Steeds valt op hoe groot hun levenskracht is, met hoeveel moed ze hier hun leven

oppakken, hun wil om er iets van te maken, van hun leven in dit nieuwe land.

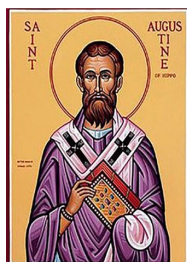
Twee weken stond een zaal van de Sacramentskerk in Brakkenstein ter beschikking. Daarna werd Roomsche Leven voor drie dagen in de week gehuurd. De gemeente Nijmegen gaf daarvoor subsidie. Vele vrijwilligers kwamen daar bijeen en hielpen vluchtelingen om zich een beetje thuis te voelen hier in dat verre, voor hun toch vreemde Nederland. Daarbij noem ik ook Yalla = Kom Op, een organisatie die zich vooral bezighield met onderlinge contacten leggen tussen de vluchtelingen en organisaties die hun bijstaan. Liesbeth Sanderse speelt daarbij een belangrijke rol.

Toen het vertrek van de vluchtelingen in het vizier kwam werden van overal koffers bijeengebracht. Te veel voor Roomsche leven dus werden er zo'n kleine 200 koffers opgeslagen in onze pastorie.

Nu zijn alle Afghanen uit Heumensoord vertrokken,
naar alle windstreken van Nederland.

Rob van Woerkom

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee
H. Augustinus van Hippo

Wie kent de weg?

Voor veel mensen, jong en oud, zijn de laatste twee jaar een periode geweest van zoeken naar een manier van voortleven. We hebben een lastige periode achter de rug. De carnaval-dagen brachten voor veel mensen dagen van uitgelaten zijn, even alles vergeten.

We zijn liturgisch gezien weer in een ingetogen, beschouwende periode gekomen. Het is de veertigdagentijd. Of ook wel de vastentijd genoemd. Ook nu worden we gevraagd te overzien hoe we in ons leven staan. Welke weg we moeten kiezen en wie wijst ons dat pad?

Het Paduakoor zingt er in de viering van 13 maart over: Wie kent de weg, wie kent het pad? Waar vind ik vreugde? Wie geeft richting aan mijn leven? Behoed mij God, ik vertrouw op U, U wijst mij de weg door het leven. Bij U is vreugde in overvloed.

Addy Groos

Afghaanse evacués bedanken Nijmegen op de fiets voor gastvrijheid

De bewijzing en de organisatie in Nijmegen, hebben een groepje ontzogen. Het maatschappelijk verlies was groot. Het was gewaagd om de Nijmeegse bewoners van Huusmansdorp bij deze boeiende groep overlevenden aan de Nijmegen

bedacht, met een groep rondtelling met posters met dankwoorden. Uitsluitend bij dit soort evenementen kan de Nijmeegse gemeenschap worden geïntegreerd. Het was gewaagd om de Nijmeegse bewoners van Huusmansdorp bij deze boeiende groep overlevenden aan de Nijmegen

gingen wel bij zijn naam niet in de krant. We wilden een dank overlevenden aan de Nijmegen bewoners. Het is belangrijk dat de Nijmeegse bewoners van Huusmansdorp bij deze boeiende groep overlevenden aan de Nijmegen

We kregen fatsoen en kleding. Er waren liefhebbers voor vrouwen en kinderen die hadden een bibliotheek en waren

Column

Marieke van de Ven

Familie

Een zondagochtend in 'de Antonius', enkele maanden geleden. Mijn oog valt op de voorste glas-in-loodramen waarvan ik die van Abraham en David vanuit mijn plek het best kan zien. En zomaar opeens – out of the blue – is er de gedachte 'dat is familie'.

Een rare gedachte natuurlijk want Abraham en David zijn helemaal geen familie. Zij zijn van eeuwen terug, heel ander gebied, heel andere stamboom. Niks met mijn familie te maken. Toch verwelkomde ik die plotse gedachte met enig plezier. Alsof ik er opeens een nieuwe familietak had bijgekregen. En zeg nou zelf, niet de minste.

Later, toen ik mijn familiegevoel voor Abraham en David nader overwoog, was de kern misschien wel dat beide mannen op zoek waren naar iets-van-hetzelfde als waar-naar ik op zoek ben. Een notie van een werkelijkheid die moeilijk te kennen is en tegelijkertijd toch wezenlijk van belang voor ons bestaan en voor onze geschiedenis. Een werkelijkheid die ik vermoed zonder dat ik er een beeld bij heb, laat staan een woord. Behalve dan die woorden die alleen maar vertellen dat we die werkelijkheid niet of nauwelijks kunnen kennen zoals 'God' en 'mysterie'.

De zondagen daarna breidde mijn familie-vraag zich uit. Welke band heb ik met de mensen op de andere ramen? Johannes de Doper bijvoorbeeld en leerling Johannes? En dan dat grote middenraam met de gekruisigde Jezus en zijn moeder Maria?

Met de twee Johannessen heb ik al 'n tijdje een soort van band. Zij hebben Jezus live gekend. Intrigerend vind ik dat. Ze hebben met hem gesproken, gelopen, gegeten. Graag had ik tot hun vriendenkring behoord. Live van hen horen hoe het allemaal was. Ik zou hen de oren van de kop vragen. Helaas gaat dat 20 eeuwen later niet maar gelukkig hebben we de verhalen nog.

En Maria dan, de moeder van Jezus? Op het middenraam staat zij achter Jezus maar haar blauwe gestalte valt tegen de hemelsblauwe achtergrond nauwelijks op. Niet nadrukkelijk aanwezig maar wel op cruciale momenten. In een bibliodramaspel, een werkvorm om in concrete rollen bijbelverhalen te verkennen, koos ik destijds de

zelfverzonnen rol van buurvrouw van Maria. Bij die rol voelde ik me helemaal thuis.

En dan Jezus. Het klinkt voor een geloofszoekend iemand als ik natuurlijk vrij raar dat juist hij ergens ver van mij af staat want die zou toch eigenlijk het meest dichtbij moeten staan. Misschien wel, zo bedenk ik me, omdat hij uiteindelijk toch te anders is, te bijzonder, te groot. Misschien ook wel te eenzaam, te ondoorgrondelijk. Misschien toch vooral ook 'God' en 'mysterie'. Meer iemand om leerling van te zijn.

VOORLOPIG RESULTAAT ACTIE KERKBALANS.

Beste parochianen,

Op 15 januari is een brief in uw brievenbus beland met informatie over de actie kerkbalans.

Dit jaar is de actie verbonden met herstel van de dakcapellen van onze kerk, wat voor sommige kapellen meer dan dringend nodig is.

U hebt dat gelukkig begrepen en de actie heeft goed gehoor gevonden. Inmiddels staat de teller op ruim 6.500 Euro en nog steeds druppelen er bedragen binnen.

Wij zijn blij met uw geweldige respons!!

In de actie brief stond ook een staat van lasten en baten. De aandachtige lezer zal zijn opgevallen dat onze inkomsten uit de gebouwen te wensen overlaten. Dat heeft grotendeels te maken met de langdurige leegstand van de pastorie. Het locatieteam is al vanaf 2019 bezig om het pand een goede bestemming te geven, maar het wordt ons niet gemakkelijk gemaakt.

Martien Peters, penningmeester

geelkoper. Ook de randen, de lijsten, zijn van geelkoper. Het eveneens geelkoperen processiekruis staat achter het tabernakel en vormt er één geheel mee.

Bron: ANTONIUS VAN TOEN ANTONIUS VAN NU 1917 – tot heden (1917-1992); Antonius van Paduakerk 1917-2017

HET TABERNAKEL

In de bijna 105 jaar dat de Antonius van Paduakerk bestaat, zijn er ook steeds nieuwe kunstwerken aan toegevoegd, zoals dat ook in de toekomst zeker zal gebeuren. Denk maar een nieuw beeld en glas-in-loodramen in de nieuwe Pelgrims- en Dagkapel. (Deze glas-in-loodramen zijn onderdelen van een glas-in-loodraam uit de in 2017 gesloten Bethlehemkerk aan de tweede Oude Hese-laan.)

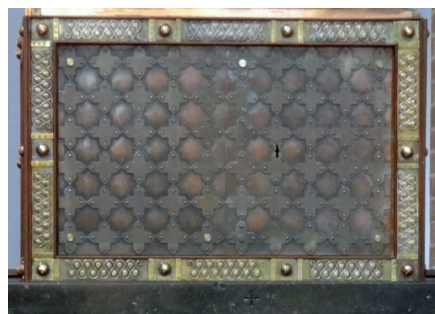
Zo werd ook Pasen 1955 een nieuw kunstwerk ingewijd met de komst van een nieuw tabernakel op het oude hoofdaltaar.

Dit tabernakel is anno 2022 nog steeds in gebruik.

Het tabernakel met bijbehorend processiekruis en kandelaars, is ontworpen en vervaardigd door Jan Noyons, edelsmid in Utrecht. Het nieuwe tabernakel was minder hoog dan het vorige uit 1917 en daarom werden ook 2 cibories ontdaan van hun hoge gotische bekroningen en eveneens door Jan Noyons voorzien van nieuwe deksels met gedecoreerde rand.

In 1954 was het comité ATVA opgericht. ATVA betekent Actie Tot Verfraaiing van de Antoniuskerk. Bovenaan hun verlanglijstje stond een nieuw tabernakel. Om de benodigde gelden bijeen te brengen zou vanaf 1 April 1954 iedere parochiaan een verjaardagsfelicitering van de ATVA ontvangen. De enveloppe, waarin deze felicitatie werd verstuurd werd een of twee dagen later opgehaald met daarin een bijdrage voor de parochiekerk. Als minimum werd voorgesteld 1 cent voor elk levensjaar. "Als geestelijk geschenk zal voor de jarigen van elke maand te hunner intentie op de laatste donderdag van de maand om 7.30 uur een H.Mis worden opgedragen." Ook wanneer een nieuwe parochiaan werd geboren werd om een bijdrage gevraagd. De verjaardagsactie wierp haar vruchten af want 1 jaar later op 2 april 1955 werden een nieuw tabernakel, 6 altaarkaarsen, canonborden, een processiekruis, de expositietroon voor de monstrans en de siersleutel voor het tabernakel geplaatst en gewijd.

De tabernakelkast is in roodkoper uitgevoerd, waarbij de vlakken gevuld zijn met kruisvormig applicatiewerk in

KATHOLIEKE WILLEN DAT HUN KERK VERANDERT EN MET DE TIJD MEEGAAT

Als u ook lezer van Dagblad Trouw bent, zal deze krantenkop 27 Januari jl. u vast ook zijn opgevallen.

Het was een artikel dat helemaal resoneerde op een gevoel dat ik al een tijd heb en dat nu door een groot onderzoek dat I&O Research hield in opdracht van Trouw, werd bevestigd.

Dat wat ik steeds voelde bij belangrijke beslissingen rondom het voortbestaan en het levensvatbaar houden van onze eigen Antonius gemeenschap is door dit onderzoek vastgesteld. Ik las: *Tussen katholieken en de leiding van hun kerk gaapt een diepe kloof. Nederlandse katholieken zijn veel progressiever dan hun bisschoppen. Dat is geen reden om de kerk te verlaten maar trots zijn ze vaak niet op hun kerk. In tegenstelling tot wat de kerk voorschrijft, is driekwart van de actieve katholieken voorstander van vrouwen in het priesterambt en vóór het kerkelijk homohuwelijk. Euthanasie wordt onder gelovigen breed geaccepteerd en meer dan de helft wil af van het verbod op abortus. Slechts 14% van de katholieken is van mening dat de kerkelijke leiding met haar tijd meegaat.* In het katern 'de Verdieping' in dezelfde krant volgt een groot artikel waar aan de hand van een fictief echtpaar een beeld geschetst wordt van de gemiddelde Nederlandse katholiek waarin ik mezelf heel erg herkende. Het beeld is een samenvatting van de gegevens uit het onderzoek.

Op 8 januari was ik ook al geboeid geraakt door een ingezonden brief in Trouw van godsdienstwetenschapper Maarten Boekel met de kop: *Lege Kerkbanken. De kerken, die door leegloop worden bedreigd moeten het aandurven om zichzelf radicaal te vernieuwen. Vasthouden aan oude tradities zal de kerk niet redden.* Hij stelt daarin een aantal heel herkenbare vragen: *Waarom menen kerken, de rooms-katholieke kerk voorop, dat ze bij ingrijpend gewijzigde maatschappelijke verhoudingen en omstandigheden alles bij het oude kunnen laten? Waarom concentreren ze zich nu op de kostenreductie? Waarom durven kerkelijke leiders hun in een ver verleden aangemeten identiteit niet ter discussie te stellen en klampen ze zich vast aan hun waarheidsclaim? Waarom heeft de vorm van kerkelijke rituelen naar hun oordeel eeuwigheidswaarde? En verderop: waarom laten we dit gebeuren? Waarom laten we ons die kostbare 'loopbrug' naar het 'transcendente' uit handen slaan? Waarom staan we toe dat in onze misschien wel belangrijkste dijk tegen de oprukkende individualisering door behoudzuchtig beleid en gedrag bressen worden geslagen? Later schrijft hij: *Natuurlijk weten we dat non-profit-instituten -en zeker kerken- zich moeilijk laten de-institutionaliseren. Het is voor kerkleiders immers gemakkelijk gebleken om te roepen dat het in het geloof gaat om het doen van Gods wil en niet die van de mensen. Maar wie weet echt wat Gods wil is in**

dit soort aangelegenheden. Hij verwijst ook naar Paus Franciscus en zijn uitspraken dat gelovigen samen de kerk vormen en samen op weg zijn. Maarten van Boekel schrijft dan: *dat veronderstelt een echt luisterende houding en vraagt moed en durf om platgetreden paden te verlaten om samen het ongekende te ontmoeten. Van die durf getuigt de Bijbel in zowel het Eerste als Tweede Testament. Zo kunnen we in onze christelijke geloofsverhalen lezen dat Jezus het 'leven' vele malen belangrijker vond dan allerlei geloofsregels, gewoonten en rituelen.* Die laatste constatering is mij uit het hart gegrepen en met hem hoop ik dat ook wij als Antonius van Paduagemeenschap samen verder bouwen aan een ander beeld van onze geloofswerkelijkheid in 2022 dan ons door onze kerkleiders wordt aange-reikt: Het interview met Bisschop de Korte en Bisschop Henke dat 4 februari jl in Trouw stond waarin een reactie van de bisschoppen werd gevraagd op de uitkomsten

van het onderzoek stelde mij niet echt gerust. Maar gelukkig gaan we als gemeenschap samen met gespreksleider Brent Seinen op zoek naar een goede vernieuwende toekomst voor onze kerk om hem goed door te dragen naar volgende generaties. Het Kernteam heeft de eerste stap al gezet en U wordt in het vervolg zeker ook om een bijdrage gevraagd.

Zondag 6 februari jl. reikte Theo Brock mij een lichtpuntje aan in zijn overweging met als thema: 'Geroepen worden' n.a.v. de evangelielezing uit Lucas 5,1-110 over de bijzondere visvangst op het meer waarbij Petrus geroepen wordt Jezus te volgen. Theo schrijft: *Een lichtpunt is dat Paus Franciscus met een synodaal proces in gesprek wil gaan met gelovigen als voorbereiding voor de bisschoppensynode in 2023. Ook wij als lokale gemeenschap zijn uitgenodigd om onze zorgen naar voren te brengen. De oproep van Jezus om niet bevreesd te zijn voor de toekomst kan ons stimuleren om dat onbevange te doen. Jezus, die in leven en in sterven heeft uitgedragen wat een bezielde leven is, heeft ook u en mij nodig om zijn visioen van een hemel op aarde waar te maken. Niet alleen om het goede van onze geloofstraditie in ere te houden, maar ook om nieuwe uitdagingen aan te gaan door onze netten in het ongewisse diepe uit te gooien. En zo ga ik toch hoopvol de toekomst van onze kerk tegemoet.*

Beppie Peters

Terugblik AvP

1 December 2021

De kerstinzameling voor de voedselbank is volop bezig. Ook de Kerstvieringen, Kerst-Inn, Kleuterkerstspel worden voorbereid en aangekondigd.

13-17 december 2021

De Kerst-Inn groep bivakkeert overdag een week in de kerk om expositie en Kerstfair in te richten en warmt tussendoor op in de pastorie met koffie en soep.

17 December 2021

Kerststal en Kerstboom worden neergezet door de Kerststalgroep. Kerstbloemstukken prachtig geschikt door Ans en Ploon en buiten komt de kerk ook in kerstsfeer met een verlichte Kerstster.

Kersttijd 2021 Nieuwjaar 2022

18 december 2021

Kerst-Inn 2021: met goede Coronaregels en logistiek durven we het aan. Gezellig veel mensen komen in kerstsfeer en laten zich verwarmen door AvP-gastvrijheid. De Kerst-Inn brengt behalve veel enthousiasme ook ruim 950 euro op.

Er is veel te zien:

Kerststallen expositie Thema Maria en Kind,

Een prachtige collectie doopjurken en doopkaarsen,

Enthousiast bezoek aan de knikengel bij de kerststal,

Kerstinkopen doen op de Kerstfair. De nieuwe kerst en engelenkaarten van de glas in lood ramen vielen goed in de smaak.

Alles in één keer betalen bij de centrale kassa.
Het werd een TOPdag.

19 December 2021

Na een ingelaste persconferentie met een nieuwe lockdown moeten we helaas de tweede dag van de Kerst-Inn en het meezing kerstconcert afgelasten.

20 December 2021

Opruimdag Kerst-Inn. De expositiegroep kijkt in de koffiepauze zeer tevreden terug op de Kerst-Inn 2021

21 December 2021

Door de nieuwe coronaregels en lockdown wordt het kerstprogramma aangepast, aangekondigd in een nieuw spandoek.

24 December 2021

De Kerstnacht mis start om 22
De Nachtmis wordt live gestreamd. Tjeu Knippenberg gaat voor en een deel van het Paduakoor verzorgt de muziek.
Tobias zorgt met zijn vrienden voor de techniek.
Op Youtube 284x bekeken.

25 December 2021

Zoals elk jaar hangt Ben Evers een mooi geschreven kerstwens op de kerkdeur

2 Januari 2022

In de nieuwjaarsviering speelt Ben op zijn Trompet
Na afloop krijgen alle kerkgangers nieuwjaarsknepertjes en een fotojaaroverzicht

2022 is goed begonnen

Wegen met Zegen, een kersverse pelgrimstocht in de Betuwe

Regelmatig heeft U in Antonius Onderweg over de voreringen kunnen lezen van de Pelgrimroute door de Betuwe, een gezamenlijk initiatief van Pelgrimshuis AvP, Pleisterplaats Ressen en de Maria Magdalenaparochie. Nu is het zover. Na anderhalf jaar voorbereiding wordt 20 februari het eerste pelgrimspad in de Betuwe een feit. Wegen met Zegen heet de route. Met een knipoog naar het Betuwse landschap dat vele zegen kent om het water af te voeren. Het is een prachtige 150 km lange route die gaat langs meer dan 40 kerken en kapellen en start en eindigt in onze nieuwe Dag-en Pelgrimskapel, die ook op 20 februari 2022 door pastoor Eduard Kimman wordt geopend.

De tocht die werd geïnspireerd op de Nijmeegse Walk of Wisdom, heeft ook oog voor het eeuwenoude landschap dat de Betuwe kent. De tocht laat je niet alleen bij het geloof stilstaan, of bij jezelf en de dingen die voor jou belangrijk zijn, maar ook zeker bij de gedachte dat je in de voetsporen van vele voorgangers treedt. De geschiedenis, het landschap en het geloof zijn op wonderlijke manieren met elkaar vervlochten. En daar kom je stap voor stap achter.

De tocht is er voor mensen die 'gewoon' geïnteresseerd zijn en graag willen wandelen, maar ook voor de mensen die verdieping zoeken. Beiden kunnen hun ding doen. Zo kun je niet alleen met een routeboekje op pad, maar ook met een heus pelgrimsdagboek. In het dagboek kun je niet alleen bijhouden waar je bent, of waar je aan denkt onderweg. Maar er staan ook opdrachten in voor de extra bezinning. Ook kun je extra opdrachten op de plekken vinden waar de mensen even kunnen stoppen, of even een kerk in kunnen.

Op deze manier hoopt de organisatie mensen niet alleen de Betuwe te laten leren kennen, maar ook de eeuwenoude traditie van het geloof en de geschiedenis van het Christendom aan zich. Hierbij heeft de organisatie hulp gekregen van Space for Grace. Een initiatief dat alternatieve manieren van geloven exploreert met verschillende groepen en verschillende ideeën.

De personen die betrokken zijn bij Wegen met Zegen vertellen hieronder hoe het idee voor een pelgrimspad in de Betuwe tot stand is gekomen en wat daar allemaal bij komt kijken.

De initiatiefnemers

Margreet Sanders, Wilma Hartogsveld en Corné van

Iersel zijn de initiatiefnemers van deze tocht en vertellen dat het pelgrimspad spontaan is ontstaan.

Margreet: „We zijn in de kerken al langer bezig om te zoeken naar nieuwe manieren om bij te dragen aan zingeving en verdieping. Al eerder werkten de Protestantse gemeente en de Rooms Katholieke Parochie samen om te zoeken naar nieuwe manieren van kerkelijke presentie, bijvoorbeeld in de nieuwbouwwijken. Eén van de ideeën was het verbinden van de verschillende kerkelijke gemeenschappen door een Pelgrimroute.” Wilma is als pionier betrokken bij Pleisterplaats Ressen, waar ook pelgrimage op het programma staat en Margreet was vanuit de parochie al langer bezig met het organiseren van pelgrimsreizen. Niet lang nadat zij de handen ineen geslagen hadden kwam Corné erbij. „Ik was al een tijdje bezig in de Antonius van Paduakerk met het opzetten van een Pelgrimshuis, gezien de groeiende populariteit van pelgrimeren. In Nijmegen is de seculiere Walk of Wisdom bijvoorbeeld een groot succes. Het was een perfect moment om aan te haken met onze plannen voor een pelgrimshuis in Nijmegen.”

Maar waarom in de Betuwe? Dat heeft natuurlijk vooral te maken met het werkveld van de beide pastores, Wil-

Wilma Hartogsveld Corné van Iersel Margreet Sanders

ma is predikant in de Vierplek en Margreet in de Maria Magdalena Parochie. Maar deze regio heeft ook een prachtige natuur en een gedenkwaardige geschiedenis. Het Christelijk geloof heeft hier diverse sporen nagelaten. „Al wandelend kun je op diverse manieren met bezinning bezig zijn en inspiratie opdoen door wat je onderweg ziet en ervaart.”

Wilma hierover: „Een pelgrimstocht kan een opnieuw ontdekte manier zijn om weer dicht bij jezelf, bij anderen en bij wat je gelooft en beweegt te komen. En staat in de Bijbel niet dat Jezus ook al wandelend door het Joodse land trok? Door te luisteren en te vertellen en mensen opnieuw te inspireren met oude en nieuwe verhalen over God en mensen, kwam er een gemeenschap van volgelingen tot stand die tot op de dag van vandaag nog bestaat. Misschien is dit ook wel een nieuw begin van een nieuwe manier van geloven in onze tijd.”

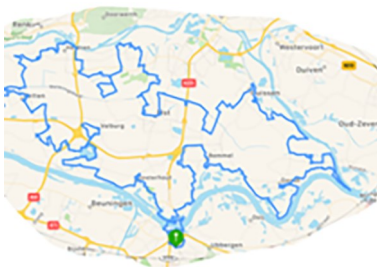
Op zoek naar verhalen

Wat zou een wandeltocht zonder routeboekje zijn? Vrij saai. Daarom werden Bjorn van Snippenburg, Marga Zwiggelaar en Liesbeth Meuldijk gevraagd om de routes te verrijken met hun kennis van zaken. Allemaal vanuit hun eigen achtergrond.

Zo is Liesbeth afgestudeerd als Neerlandica en heeft ze ook een achtergrond in kunst en cultuur. Marga heeft cultuurwetenschappen gestudeerd en is nu zuster, en daarmee meer de religieuze kant op getrokken. Bjorn is landschapshistoricus en kon dus veel vertellen over wat alle dijken, sloten en heuvels nou écht betekenen.

Bjorn: „Ik ben vooral gaan kijken naar: wat zie je nou eigenlijk? Het bijzondere waar ik achter kwam, was dat het landschap echt oud is. En zelfs terug gaat naar de prehistorie.”

Liesbeth en Marga keken vooral naar plaatselijke verhalen. Liesbeth: „Een van de verhalen die mij bij blijft is die van weldoenster Clara Fabricius in Andelst. Zij heeft daar veel mooie dingen gedaan voor de protestantse gemeente.” Voor Marga was het sowieso een nieuwe gewaarwording. „Ik woon hier pas sinds twee jaar dus het was leuk om én de Betuwe te ontdekken en te onderzoeken welke verhalen en geloofsgebruiken er hier zijn.”

Na al deze bijzonderheden verzameld te hebben en zorgvuldig te hebben geselecteerd met zijn drieën, hopen ze dat ze de aanstaande wandelaar kunnen verwonderen. Over het landschap, de plaatselijke mythes, legendes en verhalen. Maar ook vooral over wat het landschap en geloof met elkaar te maken hebben. Marga: „En vooral willen we laten zien dat er nog heel veel geloof is. Ondanks dat de kerken worden gesloten, is het sinds coronatijd ontzettend druk bij de Mariakapellen in de verschillende dorpen. Ik heb nog nooit zoveel kaarsjes zien branden als afgelopen jaar. Mensen hebben het nodig. Als houvast. Lichtje in donkere dagen. En wij willen ze toch een andere vorm van geloven laten zien.”

Wilt u dit artikel verder lezen? Dat kan!

Ga naar onze website: <https://avpnijmegen.nl/>

Werenfridus in de Pelgrimskapel

Hans Garritsen uit Nijmegen-Oosterhout maakt een speciaal beeld dat in de kapel komt te staan waar de pelgrims langs kunnen voordat ze vertrekken. Deze kapel wordt ingericht in de Antonius van Paduakerk. Hans heeft van jongs af aan al twee passies. Kunst en theologie. Hij heeft de twee dan ook altijd gecombineerd waar het kon. Als kind tekende hij veel, hij studeerde theologie én deed de kunstacademie tegelijkertijd. En naast zijn werk als pastoraal werker, maakte hij tekeningen en schilderijen. Ook nu hij met pensioen is, kan hij zijn hart weer ophalen in het maken van een beeld voor *Wegen met Zegen*.

„Het is fijn om met een ritueel te beginnen. Om een beeld te hebben dat iets met de plek en de route te maken heeft. Een symbool om even bij stil te staan.”

Wel vertelt hij: „Ik maak pas sinds kort beelden. Beeldhouwen doe ik minder lang dan tekenen of schilderen.” Toch kan Hans al veel vertellen over de vorm van het

Hans met het beeld van Werenfridus

beeld en hoe hij hierop kwam na zich verdiept te hebben in de verhalen die meegenomen worden in de pelgrimstocht. „Er is een mythe die in de Betuwe de ronde doet over de heilige Werenfridus. Een van de missionarissen die in de Betuwe het christelijke geloof kwam brengen. Die mythe speelt zich af na zijn dood en gaat als volgt: Na de dood van Werenfridus, wist men niet waar ze hem moesten begraven. Er was een lichte ruzie over. Er ontstond het idee om de kist met het lichaam van de heilige in een bootje de Waal op te duwen om dan maar te kijken waar deze zou stranden. Op die plek zouden ze hem begraven. Geheel tegen de verwachting in ging de kist stroom opwaarts en kwam uit bij Elst. Zelfs na meerdere keren proberen, kwam de kist uit bij Elst. Daar ligt hij dan ook begraven.”

KOFFIEPUNTEN, KOFFIEPUNTEN, KOFFIEPUNTEN.....

Wat was het bijzonder dit jaar! Vanaf het moment dat we hadden gezegd dat we ook dit jaar weer DE punten zouden gaan inzamelen, stroomden ze naar ons toe. Iedere zondag lagen er weer diverse enveloppen klaar. Ze waren veelal bij de pastorie in de brievenbus gedaan, maar ze werden ook in de kerk gebracht. Heel vaak waren het dikke enveloppen met héél veel zegels. En..... ze waren meestal geknipt en geteld per 500! Dat maakte ons nog enthousiaster, want om die zegeltjes met allemaal verschillende waardes, en vaak ook aan elkaar plakkend, te tellen is een heel tijdrovend werk.

Dus iedereen die DE zegels heeft gegeven èn ook nog eens heeft geteld en gebundeld: HEEL HARTELIJK BE-

DANKT. We hebben samen gezorgd voor 349 pakken koffie voor de klanten van de Voedselbank. En.....volgend jaar december gaan we weer verder.

Werkgroep diaconie,
Anneke Leisink

WAARHEEN MET DE KERK?

Een bezinning over de toekomst van de Kerk moet beginnen met de vraag? Wat is in het begin de aanzet tot geloven en kerkvorming geweest.

Bepalend dient te zijn wat de goddelijke openbaring inhoudt. Die is begonnen met de boodschap aan Mozes in de brandende braamstruik, en voortgezet doorheen de geschiedenis van het Joodse volk. M.n. de profeten spraken tot het volk. Hun teksten en de andere geschriften van het OT zijn een bron van geloven. De komst en het werk van Jezus van Nazareth hebben de Openbaring versterkt en uitgebreid. De Bijbelse geschriften dienen onze bronnen te zijn als we ons afvragen: wie is onze God, en wat verlangt Hij van ons.

Doorheen de hele geschiedenis van het Christendom heeft men die geloofsrelatie beleefd en doordacht. Er zijn geloofsbelijdenissen geformuleerd, er zijn instanties ontstaan om tot een gemeenschap te komen, takenverdeling, waarbij een hele gezagsstructuur ontstond, een hiërarchie.

Een proces van institutionalisering, zoals dat onvermijdelijk gebeurt bij alle bewegingen, die zich uitbreiden en ontwikkelen. Dat is goed en noodzakelijk, want een stroom heeft een bedding nodig om te kunnen voortbestaan. Maar zo'n proces heeft ook zijn risico's. Het gaat om de oorspronkelijke intentie, zoals b.v. om het maken en genieten van muziek. Er komen opleidingen voor muzikanten, muziekgezelschappen, er is dan leiding nodig, mensen met beslissingsbevoegdheid, dus machtsvorming. En bij verdere uitbreiding ontstaan organisaties met meerdere lagen, waarbij het gevaar ontstaat dat de personen in de hogere lagen door de taken en aan-

dachtsvelden die hen bezig houden minder voeling hebben met waar het uiteindelijk om begonnen is, en waar de mensen aan de basis vooral in geïnteresseerd zijn: het maken van muziek.

Dit proces van institutionalisering doet zich voor bij alle velden van menselijke activiteit: in de politiek, in het onderwijs, de gezondheidszorg enz, enz. Er komt heel wat kijken bij grote organisaties, en er zijn veel voorzieningen nodig om alle aspecten van b.v. het onderwijs, de medische zorg enz. te behartigen. Er ontstaan specialisaties, niet alleen in het directe werk zelf, maar ook om de gang van zaken van het geheel te overzien en te begrijpen. Dit doen tegenwoordig de managers in de ziekenhuizen, en in het onderwijs. Met het grote risico dat die te ver afstaan van de mensen die het eigenlijke werk aan de basis behartigen, b.v. de verpleegkundigen aan het bed, de onderwijzers in de klas. Zij beschikken als het goed is over de ervaring, die noodzakelijk is om op menselijke maat te beoordelen wat hier en nu mogelijk en wenselijk is. Daar hebben de managers meestal geen enkele ervaring mee, zij weten wel van organisatiekunde, maar zonder die voeling met de basis blijft dit een abstracte kennis. Als zij op grote afstand gaan voorschrijven wat en hoe de onderwijzers en verpleegkundigen hun werk moeten doen, gebeuren er ongelukken. De oorspronkelijke intentie wordt verstikt, en de basiswerkers raken in een conflictsituatie. Daarbij komt dat het bestuur van een grote organisatie door de tijd heen steeds meer dingen wil vastleggen en regelen.

Als we b.v. naar de kerkgeschiedenis kijken: Jezus begon met een beweging en stelde een twaalfstal leiders aan. Ze kregen de opdracht zijn blijde boodschap te gaan verkondigen en de mensen te dopen. Ze waren daartoe

niet opgeleid. Ze hadden hoogstens enkele jaren Hem bezig gezien. En ze kregen de belofte dat de H.Geest hen zou bijstaan. En die bleek heel actief, als je ziet wat er nadien gebeurde, hoe hun werk vruchten afwierp. Maar ze hadden geen handboeken, geen organogram, ze hadden niets dan zijn voorbeeld en lessen, en de maatschappelijke situatie met zijn kansen en belemmeringen. Dat was het begin, de eerste generatie christenen. En nu is er een wereldkerk met een pyramidale structuur, en een dik wetboek waarin alles is vastgelegd. En tot voor enkele tientallen jaren was dit vanzelfsprekend. Er heerste een gehoorzaamheidscultuur, die voor eenvormigheid en eenheid van denken en doen zorgde. In de catechismus van mijn lagere school – een boekje met vragen en antwoorden – stond b.v.: “Wat is geloven?” Antwoord: “Dat is alles aanvaarden wat de Paus van Rome ons te geloven voorhoudt.” En de volgende vraag, een essentiële: “Is twijfel altijd zonde?” Antwoord: “Twijfel is altijd zonde.” Zo zie je hoe door het proces van institutionalisering de kern van geloven helemaal uit het zicht is verdwenen. Kritiekloos aanvaarden heeft niets met geloven te maken. Bovendien is het christelijk geloven niet een som van geloofswaarheden. Het is in eerste instantie het je toevertrouwen aan God, de Ene, de Onzichtbare en Onbegrijpelijke, die zich door de geschiedenis heeft geopenbaard als de Schepper van al wat bestaat, en die uit is op ons geluk, op dat van iedere mens, en van de mensengemeenschap. Wat dat inhoudt is niet direct duidelijk. Het roept levensvragen op, die telkens weer beantwoord moeten worden in de – steeds wisselende – situatie waarin ze opkomen. Het

“De toekomst ligt niet voor ons, maar in onszelf.” - Boris Dittrich

is dus niet op voorhand allemaal precies vast te leggen. Wij blijven daar mee bezig als het goed is. De kern van de goddelijke openbaring is kort samen te vatten: God schenkt ons zijn leven, ons leven, en roept ons op Hem te aanvaarden en te leven naar wat Hij goed vindt. De Kerk verkondigt met gezag een aantal opvattingen, waarbij wij ons tegenwoordig ernstig afvragen of die bij de goddelijke openbaring horen: de vorm van de kerkelijke hiërarchie, het zg. onfeilbare leergezag. Kunnen alleen maar celibataire mannen voorgaan bij de Maaltijd des Heren? Is iedere vorm van geboortecontrolle strijdig met de wil van God? En zo zijn er nog veel meer, die ons bezig

houden. Alleen al het openlijk formuleren van dit soort twijfels stuit op grote weerstand. B.v. een groot en eerlijk theoloog als Hans Küng heeft zijn twijfels daarover uitgesproken, en herhaaldelijk gevraagd aan het kerkelijk leergezag om aan te tonen dat dit tot de goddelijke openbaring behoort. Hij heeft daar nooit echte antwoorden op gekregen, maar is door een eenzijdige en geheime procedure als katholiek theoloog aan de kant geschoven. De kern van het geloven is verschoven naar gehoorzaamheid aan de hoogste kerkelijke instantie, de Romeinse Curie, die kennelijk de Paus onder druk kon zetten. Paus Franciscus is van een andere mening en wil nu de basis van de gelovige gemeenschap laten meepraten over hoe de kerk zou moeten zijn. Op die manier probeert hij de machtsstructuur, die al eeuwen de dienst uitmaakt en verwijderd wie zich niet plooit, te omzeilen. Als hij zijn persoonlijke opvatting met gezag naar voren zou brengen, zou hij in feite de oude cultuur van autoritair regeren bevestigen, en die schoonheidsfout wil hij kennelijk vermijden. In de M.E. was er een paus (Innocentius de III?) die bij een conflict verklaarde: “Wat katholiek is maak ik uit!” En de pausen Paulus VI en vooral J.P. II hebben ook op deze manier beslissingen genomen nl. inzake de seksuele moraal en de veroordeling van de opvatting dat een vrouw gewijd zou kunnen worden. Volgens hen hoort dit bij de goddelijke openbaring. Vinden we daar iets van terug in de H.Schrift of bij de eerste christengemeenschap?

Dit hele betoog wil een inleiding zijn op de bezinning over de vragen die paus Franciscus heeft voorgelegd, ook aan ons. Ik vind dat wij daar serieus samen over moeten praten en onze mening duidelijk en met kracht naar voren moeten brengen. Het Christelijk geloof is mij alles waard. En een leidende gedachte bij dit alles kunnen de woorden van Jezus zijn: “Wat gij op aarde hebt gebonden, zal ook in hemel gebonden zijn. En wat gij op aarde hebt ontbonden zal ook in de hemel ontbonden zijn.” De kerk heeft m.n. de eerste uitspraak heel vaak toegepast. De tweede in veel mindere mate. Het geeft de kerk de macht om heel wat verouderde of ondeugdelijke beslissingen terug te nemen. Dat gebeurt weinig of niet. En er zijn er heel wat, dunkt mij. Frans Haarsma zei eens: “De kerk is aan zichzelf gegeven.” Hij bedoelde dat de kerk de volmacht heeft zichzelf te organiseren zoals zij dat in ieder tijdsgewricht verstaat naar de oorspronkelijke inspiratie van Jezus.

Nijmegen, november 2021
Jan Zuiker

BUITEN DE BOOT

In mijn werk als diaconaal werker van de Protestantse Gemeente hou ik me bezig met de vraag: 'wat wil je dat ik voor jou doe?' Dat levert verrassende ervaringen op. Zo kwamen we erachter dat twee plaatselijke bakkers wekelijks broden beschikbaar stellen voor mensen die buiten de boot vallen. Een jongere die dit project ooit begonnen is onder de naam "Buiten de boot" vroeg om assistentie en zo ontstond in een samenwerking tussen het Huis van Compassie, de Antonius van Paduakerk en de Protestantse Diaconie een praktische oplossing die in november van start ging om een aantal adressen van brood te voorzien.

Even een impressie van een zaterdag in december: Een paar dagen van tevoren mail ik met Clara, Gonnie en Ebbe en bel een aantal mensen op, die brood ontvangen. Terwijl ik naar Clara loop om de sleutel op te halen van de Antonius van Paduakerk, gaat Gonnie of Ebbe naar twee bakkers om het laatste brood van deze week op te halen. Onderweg stoppen ze even bij de Noodopvang om wat brood te brengen voor de vluchtelingen. Zodra het brood is gearriveerd wordt het gesorteerd. Er zijn grote gezinnen bij, maar ook alleen gaanden. Mensen die zelf brood op kunnen halen en voor anderen meenemen en anderen die de straat niet op kunnen of durven. Als de laatste mensen zijn geweest kan ik op pad, een fietstocht van zo'n acht kilometer langs diverse adressen. Terwijl ik fiets gaat het hoe langer hoe harder regenen. Ik baal van dat slechte weer. Voor het oudere stel aan het eind heb ik wat zachte broodjes bewaard. Ze doen open, maar ik kan deze keer de tas alleen aan de deur zetten, want ook daar heeft corona toegeslagen. Ach, wat mopper ik over het weer, vergeleken met deze twee heb ik geen klagen en dankbaar fiets ik terug.

Inmiddels is ons project aardig uitgegroeid en hebben meer mensen zich aangemeld om te helpen met brood

ophalen en uitdelen, maar we zijn nog steeds op zoek naar meer vrijwilligers.

Daarnaast zoeken we bezorgers om een paar adressen langs te gaan, van mensen die niet in staat zijn om zelf te komen. Die adressen zijn in het centrum en de omgeving van het Waterkwartier. Eventueel is daarvoor een transportfiets beschikbaar.

Bijzonder was ook het spontane aanbod van het personeel van een plaatselijke supermarkt om kerstpakketten te maken voor al deze adressen. Dat was een welkom aanbod voor de ruim vijftien huishoudens, die we op deze manier iets extra's konden bieden tijdens de feestdagen.

Het is mooi om op deze manier mensen met elkaar te mogen verbinden. Wilt u meehelpen? Dan kunt u met mij contact opnemen.

Theo van Driel, diaconaal werker

email: theodoor52@live.nl / tel. 06 18193612

KNUFFELS

Wie heeft thuis nog mooie, schone knuffels liggen die niet gebruikt worden? We zijn in de kerk knuffels aan het inzamelen voor kinderen in Congo en Rwanda.

Nederlandse orthopedisch chirurgen gaan zo'n 25 keer per jaar in groepjes, als onbetaalde vrijwilligers, naar deze ontwikkelingslanden om kinderen te opereren met ernstige problemen aan benen en voeten. Veel van deze kinderen kunnen zich, vanwege hun handicap, alleen maar kruipend voort bewegen. Na de operatie leren zij, al dan niet met protheses, om te gaan lopen. Zij zijn dan veel meer zelfredzaam.

Het is de gewoonte dat ze in het ziekenhuis als troost een knuffel krijgen die ze ook mee naar huis mogen nemen. Zo langzamerhand is de bodem in zicht bij de voorraad knuffels. Vandaar de vraag of wij kunnen zorgen voor aanvulling.

Het gaat om mooie, schone knuffels van maximaal 30 cm. Misschien liggen er bij u thuis, bij bekenden of bij kleinkinderen nog mooie knuffels ongebruikt. Breng ze dan mee naar de kerk.

U kunt ze neerleggen bij de tafel van de diaconie.

Hartelijk dank!

KERSTACTIE 2021

Aan de kerstactie hebben in november en december 20 kerken en 4 scholen meegedaan. In de Antonius van Paduakerk verliep de voedselinzameling in het begin moeizaam, ondanks de extra inzamelmomenten op de woensdagmiddag. Later ging het veel beter en uiteindelijk konden we zo'n 37 sinaasappel dozen meegeven aan de Voedselbank. Ook in enkele andere kerken is veel opgehaald. Uiteindelijk was het in totaal wat minder, maar de Voedselbank sprak toch van een actie die voor de Voedselbank zeer de moeite waard is.

Er is vanuit de kerken erg veel geld gedoneerd naar de Voedselbank. Er is nog een bedrag "onderweg", maar ik verwacht dat het uiteindelijk op een bedrag van rond de € 6500,00 uit gaat komen. Prachtig dat we dit samen voor elkaar gekregen hebben!

In drie kerken (Maranathakerk, Dominicuskerk en Antonius van Paduakerk) zijn, zoals ieder jaar, ook kerstpakketten gemaakt voor Stichting Gast, Home-Start, Vluchtelingenwerk Oost Gelderland en Bed-Bad-Brood. In totaal zijn voor de cliënten van deze vier organisaties in Nijmegen 118 kerstpakketten gemaakt! Ook voor deze groepen is geld gedoneerd. Van twee mensen hadden we € 100,00 gekregen, met de opdracht: "kijk maar waar dit geld het hardste nodig is". Een van onze werkgroep-leden kwam met het idee ook een bedrag aan Straatmensen te geven. De opbrengst van de Erwtensoeppactie, die we ieder jaar houden, gaat namelijk naar Straatmensen. En dat is al twee jaar op rij vanwege corona niet doorgegaan. We hebben hen blij kunnen maken met een bedrag van € 221,00. Dat bedrag was meer dan welkom.

HOOP: MAALTIJDEN EN GESPREK IN DE VASTENTIJD

'Hoop', is een van de drie deugden, naast Geloof en Liefde. Hoop doet leven, zegt men. Maar waarop en waardoor kunnen wij blijven hopen, ook in uitzichtloze situaties? Iedereen komt zulke vragen op zijn eigen manier tegen. Als het gaat om gezondheid, om werk, om de toekomst van de kerk of om relaties met familie, kinderen of dierbaren.

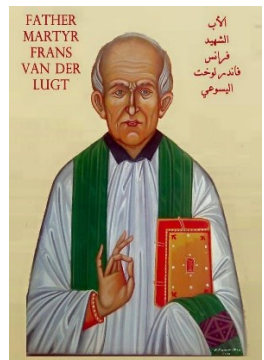
Tijdens twee maaltijden in de Vastentijd bent u uitgenodigd om met elkaar in gesprek te gaan. U krijgt een eenvoudige, voedzame maaltijd – en twee korte overdenkingen over hoop als inspiratie voor het gesprek. De maaltijden vinden plaats op dinsdag 8 en 22 maart van 18.00-20.00 uur, achter in de kerk.

Hartelijk dank aan iedereen, ook namens de mensen die een kerstpakket kregen of een goed gevuld krat met levensmiddelen!

Namens de Oecumenische Werkgroep Diaconie van de Antonius van Padua en de Maranatha kerken,
Anneke Leisink

VASTENACTIE 2022

Al jaren steunen we als AvP-gemeenschap het Frans van der Luchtcentrum in Beiroet en hebben we aandacht besteed aan de persoon zelf die vermoord werd in Homs.

Vorig jaar kreeg onze werkgroep contact met zijn nichtje die via allerlei acties, waaronder sponsorlopen, geld inzamelt om een school op te richten en draaiende te houden in Homs. We vonden dat dit een goede opvolger is als doel van onze adventsactie en besloten om onze vastenactie daar ook weer aan te besteden.

We zullen u informeren over de stand van zaken via de mededelingen en het misboekje zoals gebruikelijk is. Dus let op de bekende blauwe bus en geef ruimhartig aan de kinderen van Homs.

Werkgroep diaconie.

Iedereen is van harte welkom! Aanmelden kan via rob-vanwoerkom.1@kpnmail.nl of via de deelnemerslijst achter in de kerk. Geeft u daarbij aan of u op 8 maart, 22 maart of op beide data komt. Een vrijwillige bijdrage wordt erg op prijs gesteld (richtprijs €7); de volledige opbrengst ervan gaat naar het Frans van der Lugt Centrum in Beiroet.

Hartelijke groet van Joka, Rob, Corné en Liesbeth

P.S. Vindt u het leuk om te helpen en bijvoorbeeld te koken of te helpen op de avond zelf? We horen het graag via bovenstaand mailadres.

Boekpresentatie en (meezing)concert

Op 27 maart 2022 verschijnt de liedbundel 'De weg die je goed doet' Verzamelde liederen van Andries Govaart bij uitgeverij Skandalon. Zo'n 350 liederen voor liturgie en ritueel, geschreven in hedendaagse en bijbels gekleurde taal. De muziek is van 60 Nederlandse componisten, 25 buitenlandse componisten en klassieke hymnen. Naast de eenstemmige uitgave verschijnt een website www.andriesgovaart.nl met begeleidingen en meerstemmigheid en meer informatie. De presentatie van 'De weg die je goed doet' is op 27 maart 2022 in de Antonius van Padua kerk: 14.00 - 16.30u. Dr. Nienke van Andel leidt de bundel in. Het Vocaal Theologen Ensemble o.l.v. Hanna Rijken zingt en doet de aanwezigen zingen. opgave: presentatie@andriesgovaart.nl

Antonius van Padua in beeld

In Beeld

Op deze plek plaatsen we een foto uit de fotoserie met beelden van **Antonius van Padua**. De serie is terug te vinden op de website: www.avpnijmegen.nl/agenda en actualiteit/parochiefoto's.

Dit Antoniusbeeld staat in de Pestkapelle bij Langenfeld in het Öztal in Oostenrijk. Deze kapel ligt wat hoger tegen de helling buiten het dorp. Van hieruit werden de mensen die aan de pest waren overleden begraven. Dat mocht niet vanuit de dorpskerk.

Openstelling Kerkgebouw

Vanaf 1 april 2022 is de kerk weer opengesteld voor een kaarsje, gesprekje of rondgang door het gebouw op woensdagmiddagen van 14.00 - 16.00 uur.

Tevens is vanaf 1 april 2022 onze **nieuwe Dag- en Pelgrimskapel** elke dag open van 9.00 uur – 16.00 uur voor pelgrims en iedereen die in stilte een kaarsje wil opsteken. De deur is rechts van de hoofdingang.

Agenda

Zondag 20 februari, 10.00u

Voorganger: Kees Megens
m.m.v. cantores Joka en Maria

Zondag 27 februari 10.00u

Voorganger: Cecile Kuijpers
m.m.v. Gregoriaans koor

Aswoensdag 2 maart, 19.00u

Voorganger Kees Megens
m.m.v. cantor

Zondag 6 maart, 10.00u

Voorganger: Louis Sibbald
m.m.v. cantor Jeanine

Zondag 13 maart, 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg
m.m.v. Paduakoor

Zondag 20 maart, 10.00u

Voorganger: Theo Brock
m.m.v. cantores Joka en Maria

Zondag 27 maart, 10.00u.

Voorganger: Dick Akerboom
m.m.v. Gregoriaans koor

Buurt aanTafel

Info: www.wij-dewereld.nl

Bezoekgroep

Heeft iemand bij u in de buurt, behoefte aan een gesprekje of bezoekje? Meld het bij de bezoekgroep: Josette.lenders@gmail.com

